

- 10) Reform af Sygeplejen, Forbedring af Alderdomsforsørgelsen, Fuldstændiggørelse af Ulykkesforsikringen og Forsørgelse af arbejdsudygtige.“

Kravet om en Regering, der staar paa virkelig parlamentarisk Grund og vil arbejde for de her nævnte Ting, er ikke specielt socialdemokratisk. Det er et gammelt Krav, som Demokratiet har fremsat gennem en lang Aarrække, men en Regering, der vil arbejde for disse Tings Gennemførelse, vil kunne paaregne Socialdemokratiets Støtte.

Der er fra adskillige Sider blevet sagt, at Rigsdagen skulde have været opløst straks, saaledes at Folket gennem ny Valg kunde være kommet til at give sin Mening og Villie til Kende. Vi have fra Socialdemokratiets Side ikke villet slutte os til disse Krav af den ganske simple Grund, at vi i Øjeblikket leve under en saaa bunduretfærdig Valgkredsordning, at Folkets virkelige, alvorlige Villie og Ønske ikke kan komme frem gennem Folketingsvalg, naar de skulle afholdes efter den Valgkredsordning, vi have i Øjeblikket. Vi mene derfor, at Hovedopgaven for det ny Ministerium, som maa dannes, maa blive at skaffe os en retfærdig Valgkredsordning, saaledes at alle Vælgeres Stemme kan faa samme Ret og samme Indflydelse. Først af saadanne Valg kan der fremgaa et nyt Folketing, der vil være i Stand til at bære Danmarks fremtidige Udvikling.

H. L. Møller: Formanden for Folketingets Højre skulde have været Ordfører for det Ændringsforslag til Flertallets Forslag til Beslutning, som Medlemmer af Folketingets Højre have stillet, men i Anledning af Prøvevalget i Roskilde i Dag er han forhindret i at tage Ordet nu. Jeg har derfor paataget mig at gøre det i hans Sted, men paa den Maade, at jeg igen overlader dette Ordførerskab til ham, saa snart han kommer tilbage. Jeg har paataget mig at gøre det, for at det Forslag, vi have tilladt os at stille, kunde blive fremsat og motiveret i den Rækkefølge indenfor Partierne, som nu en Gang er den sædvanlige her i Salen.

Jeg skal af den Grund ikke komme ind paa hele den Katastrofe, som ligger til Grund saavel for Forhandlingerne i Dag som for hele den nuværende politiske Situation, og jeg skal derfor heller ikke komme videre ind paa det Foredrag, som den ærede Ordfører for Flertalsforslaget holdt. Men jeg kan dog ikke lade være med at udtrykke min Forundring over, at

det ærede Medlem og hans Parti i dette Øjeblik væsentlig indskrænke sig til at give Rollen som forfulgt Uskyldighed. Man skulde ikke tro, der var nogen Rolle, der i dette Øjeblik mindre egnede sig for Flertallet i denne Sal. Jeg synes, at naar der er overgaaet os noget saadant som det, der er sket i den sidste Tid, saa er det vor simple Pligt hver for sig først at gribe i vor egen Barm og erkende, hvad vi selv have gjort fejl, og hvad vi selv have forbrudt, inden vi gaa over til at anklage andre. Jeg kan ikke se, at den ærede Ordfører for Flertalsforslaget har gjort blot et lille Forsøg paa saaledes at begynde med at gribe i sin egen Barm og erkende, hvad der fra hans og hans Partis Side er blevet fejlet. Den eneste Indrømmelse, vi hørte fra den ærede Ordførers Side, og ogsaa den eneste Indrømmelse, der, saa vidt jeg har kunnet se, er gjort fra den højtærede fungerende Konseilspræsidents Side, er denne: Vi have været for godtroende, det er den eneste Form for Selverkendelse, som Flertallet har kunnet mande sig op til her og givet udtrykkelig Ord for. Man fristes her til at anvende det gamle Ord: Hvem Guderne ville fordærve, dem slaa de først med Blindhed. Man skulde ikke tro, at en saadan Blindhed var mulig i dette Øjeblik fra Flertallets og dets Ordførers Side, at de ikke ved at gribe i deres egen Barm kunne finde andre væsentlige Forseelser og Forsømmelser fra deres Side end Godtroenhed. Naturligvis er det rigtigt, at de have været i allerhøjeste Grad godtroende, men jeg skal dog tilføje, at de tillige have været i allerhøjeste Grad slettroende om alle os andre, de have ikke i de Angreb, som ere blevne rettede mod den afgaaede Justitsminister, og som ere komne fra snart sagt alle andre Sider her i Rigsdagen og i dette Land, kunnet se og villet se andet end politisk Nid, politisk Forfølgelse, politisk Hævn. Det er det, jeg kalder at være i ualmindelig Grad slettroende overfor andre Meninger og Partier i det danske Folk, og denne Slettroenhed har parret sig saaledes med deres Godtroenhed, at Resultatet er blevet det uhyggelige, som nu foreligger.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at fremsætte og begrunde det Ændringsforslag til Flertallets Forslag til Beslutning, som Medlemmer af vor Gruppe have stillet. Hvad Katastrofen angaar, gaar jeg ud fra, at naar Formanden for vor Gruppe kommer tilbage og kan gribe ind i Forhandlingen, vil han sikkert berøre den, og ligeledes ville sikkert andre Medlemmer af